

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi
wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1894.

Wydano i rozesłano dnia 25 Listopada 1894.

Część XIX.

Nr. 83.

R o z p o r z ą d z e n i e

e. k. Namiestnictwa z dnia 5. Października 1894, L. 10.347|pr., którem wydane zostają w porozumieniu z Wydziałem krajowym przepisy wykonawcze do ustawy z dnia 15. Kwietnia 1894, Dz. ust. kraj. Nr. 33, o poborze krajowych opłat konsumcyjnych.

I. Krajowe opłaty konsumcyjne i dodatki do podatku konsumcyjnego państwowego.

§. 1.

Od płynów w ustawie z dnia 15. Kwietnia 1894, Dz. ust. kraj. Nr. 33 wyszczególnionych, a w kraju spożywanych, pobierane będą na rzecz funduszu krajowego opłaty konsumcyjne, tudzież dodatki do pobieranych na rzecz Skarbu Państwa podatków konsumcyjnych, a mianowicie:

§. 2.

W obrębie kraju całego pobierany będzie 30% dodatek krajowy do podatku konsumcyjnego od wina, moszczu i zacieru winnego, tudzież moszczu owocowego.

§. 3.

W okręgach akcyzowych miast Lwowa i Krakowa podlegać będą krajowej opłacie konsumcyjnej:

1) Gorące, palone spirytusowe płyny, których zawartość alkoholu przepisany alkoholometrem oznaczoną być może, z wyjątkiem araku, rumu i koniaku, przy ich wprowadzeniu do spożycia w obręb linii akcyzowej; dalej przy wyprowadzeniu tych płynów na ten sam cel, ze składu wolnego lub podlegającej opłacie konsumpcyjnej gorzelnii, położonych w obrębie linii akcyzowych miast Lwowa i Krakowa, a to w kwocie 3 centów (sześciu groszy) od każdego hektolitra i każdego stopnia alkoholu, według studzielnego alkoholometra (hektolitrostopień alkoholu, liter alkoholu), czyli 3 złr. (6 koron) od każdego hektolitra 100 stopniowego spirytusu. W tej samej wysokości pobierana będzie opłata, jako dodatek do państwowej opłaty produkcyjnej od gorzelnii tej opłacie w myśl ustawy państwowej z 20. Czerwca 1888 podlegających, a w obrębie linii akcyzowych miast Lwowa i Krakowa położonych;

2) rum, arak, koniak, likier, jakoteż wszystkie inne słodzone gorące palone napoje, bez różnicy zawartości alkoholu przy wprowadzeniu w obręb linii akcyzowej Lwowa i Krakowa w kwocie 4 złr. (ośmiu koron) od każdego hektolitra;

3) piwo wszelkiego rodzaju tak przy wprowadzeniu jak i przy wyrobie, w kwocie pięćdziesięciu centów (jednej korony) od hektolitra.

Krajowe opłaty konsumpcyjne, pobrane w oznaczonych okręgach akcyzowych, będą zwracane w tych samych wypadkach i w tym samym stosunku, w jakim zwracane bywają wedle istniejących przepisów opłaty, względnie dodatki gminne.

§. 4.

We wszystkich innych miejscowościach kraju podlegać będą krajowym opłatom konsumpcyjnym:

1) Gorące, palone spirytusowe płyny, których zawartość alkoholu przepisany alkoholometrem oznaczoną być może, (z wyjątkiem rumu, araku i koniaku) w kwocie 3 cent. w. a. (sześciu groszy) od każdego hektolitra i każdego stopnia alkoholu według studzielnego alkoholometra (hektolitrostopień alkoholu, liter alkoholu), czyli 3 złr. (6 koron) od każdego hektolitra 100 stopniowego spirytusu;

2) rum, arak, koniak, likier, tudzież wszelkie inne słodzone gorące palone napoje, bez różnicy zawartości alkoholu, w kwocie 4 złr. (8 ośmiu koron) od hektolitra;

3) piwo wszelkiego rodzaju w kwocie 50 cent. (1 korony) od hektolitra.

§. 5.

Krajowe opłaty konsumpcyjne, wyszczególnione w §. 4., nie mogą obciążać ani produkcji ani handlu, przeto opłaty te nie mogą być pobierane ani

przy wyrobie palonych gorących spirytusowych płynów i piwa, ani też przy tychże wprowadzeniu do miejscowości lub w obręb kraju.

§. 6.

Wolne od krajowych opłat konsumcyjnych (§§. 3. i 4. ustawy), są te palone, gorące spirytusowe płyny, którym według §. 6. ustawy o opodatkowaniu wódki z 20. Czerwca 1888, (Dz. pr. p. Nr. 95), przyznane jest uwolnienie od opłaty konsumcyjnej.

II. Organa dla poboru dodatków do podatku konsumcyjnego państwowego.

§. 7.

Pobór dodatku konsumcyjnego od wina, moszczu i zacieru winnego, tudzież moszczu owocowego, wykonywany będzie razem z podatkiem państwowym i przez te same organa.

III. Organa dla poboru samoistnych opłat krajowych konsumcyjnych.

§. 8.

Do poboru samoistnych opłat krajowych od napojów w §. 4. ustawy z 15. Kwietnia 1894, Dzień. ust. kraj. Nr. 33 wymienionych, ustanowione będą przez Wydział krajowy okręgi poborowe w całym kraju.

Okręgi akcyzowe miast Lwowa i Krakowa stanowiąć będą oddzielne dla siebie okręgi poborowe.

§. 9.

W każdym okręgu poborowym będzie ustanowiony przez Wydział krajowy organ do poboru samoistnych opłat krajowych i do wykonywania kontroli, a w miarę potrzeby także filialne urzędy tegoż organu.

§. 10.

Każda gmina otrzyma za pośrednictwem c. k. Starostwa zawiadomienie, do którego okręgu poborowego ma należeć i gdzie będzie ustanowioną siedziba poborowego organu.

Obwieszczenie to poda Zwierzchność gminna wszystkim mieszkańcom do wiadomości.

W razie zarządzenia zmian w granicach okręgu, lub w siedzibie organu poborowego, gmina dodatkowo w czasie właściwym zawiadomioną zostanie.

IV. Obowiązek do uiszczania samoistnych krajowych opłat konsumcyjnych.

§. 11.

Dodatek krajowy do podatku konsumcyjnego od wina, moszczu i zacieru winnego, tudzież moszczu owocowego obowiązany jest uiszczać każdy, kto płaci od tych napojów podatek konsumcyjny państwowy.

§. 12.

Do uiszczania samoistnych opłat krajowych od napojów w §. 4. ustawy z 15. Kwietnia 1894, Dz. ust. kraj. Nr. 33. wymienionych, obowiązani są:

1) Producenci i hurtowni handlarze: od tych napojów, które bądź szynkują, bądź sprzedają w dowolnych ilościach wprost konsumentom do bezpośredniego spożycia. Napoje te winny być przechowywane w oddzielnych ku temu przeznaczonych lokalnościach. Jeżeli zaś producenci i hurtowni handlarze napoje w ilościach nawet mniejszych jak przepisanych dla sprzedaży hurtownej, nie wprost konsumentom, lecz drobnym sprzedawcom w celu wyszynku lub dalszej sprzedaży odstępują i okoliczność ta udowodnioną zostanie, to nie są obowiązani do uiszczenia opłaty.

2) Przemysłowcy i przedsiębiorstwa przemysłowe, trudniący się wyszynkiem i drobną sprzedażą tych napojów, lub sprzedający je w dowolnych ilościach wprost konsumentom do bezpośredniego spożycia.

Za drobną sprzedaż uznaje się sprzedaż napojów w naczyniach mniejszych jak $\frac{1}{2}$ hektolitra.

Producenci, hurtownicy i przemysłowcy obowiązani są także uiszczać opłaty od napojów spożywanych przez siebie i rodzinę, lub wydawanych bezpłatnie swoim domownikom, sługom i innym osobom.

Także stowarzyszenia konsumcyjne, resursy, kasyna, kantyny i tym podobne przedsiębiorstwa, zakłady, korporacje i spółki, obowiązane są do uiszczenia tej opłaty, jeżeli napoje na własny rachunek lub za pośrednictwem i na rachunek osób do tego przeznaczonych (kantyniarzy, pełnomocników, zarządców i t. p.) swoim członkom lub komukolwiek innemu do użytku w granicach kraju, płatnie lub bezpłatnie rozdają lub odstępują, o ile opłata od tych napojów już nie została uiszczoną.

Obowiązek uiszczania opłat ciąży na wyszczególnionych wyżej przemysłowcach i spółkach, skoro tylko rozpoczną wykonywanie którejkądz czynności wyżej opisanej, bez względu, czy otrzymali koncesyę lub zezwolenie do prowadzenia przemysłu, a względnie do ukonstytuowania spółki.

3) Każdy, kto sprowadza na swój własny użytek napoje w jakiegokolwiek ilości z poza granic kraju, lub z kraju, o ile w tym ostatnim wypadku napoje jeszcze nie miały być opłacone.

V. Sposób pobierania opłat krajowych konsumcyjnych.

§. 13.

Pobór będzie wykonywany:

1) We własnej administracji podług taryfy w ustawie oznaczonej przez organa z ramienia Wydziału krajowego do tego ustanowione, albo

2) w drodze solidarnych ugód ze wszystkimi, albo z większą ilością przemysłowców trudniących się sprzedażą napojów opłacie podlegających, lub w drodze ugód z pojedynczymi przemysłowcami, albo

3) w drodze wydzierżawienia.

Osoby upoważnione do pobierania opłat na mocy zawartych ugód solidarnych lub umów dzierżawnych, wchodzą we wszystkie prawa i obowiązki Wydziału krajowego tak pod względem poboru jak i wykonywania kontroli.

Wszelkie opłaty przypadające funduszowi krajowemu tak od osób, z któremi ugoda została zawarta, jakoteż od dzierżawców, wreszcie od organów

zajmujących się bezpośrednio poborem opłat konsumcyjnych krajowych, winny być w terminach oznaczonych wnoszone do ustanowionych przez Wydział krajowy urzędów, względnie organów poborowych.

§. 14.

W okręgach akcyzowych miast Lwowa i Krakowa pobór samoistnych opłat konsumcyjnych krajowych od napojów w §. 3. niniejszego rozporządzenia wymienionych, uskutecznić się będzie w ten sam sposób, jak pobór opłat konsumcyjnych miejskich i dodatków gminnych.

§. 15.

Krajowe opłaty konsumcyjne, pobrane w okręgach akcyzowych miast Lwowa i Krakowa, przy wyprowadzaniu opłaconych napojów po za obręb tych okręgów, będą zwracane interesowanym stronom w tych samych wypadkach i w tym samym stosunku, jak to ma miejsce według istniejących przepisów przy opłatach, względnie dodatkach gminnych.

§. 16.

We wszystkich innych miejscowościach kraju (z wyjątkiem okręgów akcyzowych miast Lwowa i Krakowa) przemysłowcy, korporacje, spółki i inne osoby w §. 11. ust. 1. i 2. niniejszego rozporządzenia wymienione, zajmujące się wyszynkiem lub drobną sprzedażą i dysponowaniem napojów, ulegających w myśl §. 4. ustawy, opłatom konsumcyjnym krajowym, obowiązani są dnia 1. Stycznia 1895, a ci, którzy taki proceder po 1. Stycznia 1895 rozpoczną, najpóźniej na trzy dni przed rozpoczęciem procederu podać do rąk organu poborowego właściwego okręgu oznajmienie na piśmie, które ma zawierać:

a) Imię i nazwisko podającego, rodzaj jego przemysłu lub przedsiębiorstwa, a względnie nazwę lub firmę spółki czy zakładu, którą zastępuje;

b) oznaczenie dokładne numeru konskrypcyjnego domu, nazwy ulicy, dzielnicy, miejscowości jakoteż gminy, gdzie się znajdują lokalności do przedsiębiorstwa przeznaczone. Jeżeli strona posiada w obrębie okręgu kilka takich osobno położonych lokalności własnych, czy też wynajętych, powinna je osobno oznajmić;

c) opisanie szczegółowe każdej odrębnej lokalności z jej częściami (szynkownie, sklepy, magazyny, składy, piwnice, schowki, pokoje gościnne i t. p.) w których strona przechowuje, zbywa i wydaje napoje, lub to czynić zamierza, wraz z tajnami komunikacyami, jeżeli takie w tych lokalnościach istnieją;

d) objaśnienie czy podający sam się trudni zarządem lokalności przedsiębiorstwa, a jeżeli nie, podanie imienia, nazwiska i charakteru zastępcy, który ma udzielać organom poborowym żądanych wyjaśnień;

e) określenie, czy i z którymi lokalnościami są połączone pomieszkania strony jej rodziny, zastępcy, sług, dalej czy te lokalności znajdują się w tem samym zabudowaniu, co lokalności określone pod b) i c), względnie, gdzie się znajdują;

f) doniesienie, czy strona obowiązana do uiszczania opłat konsumcyjnych krajowych, posiada lub prowadzi gorzelnie, browary, fabryki rumu, araku, koniaku, likierów i słodzonych napojów spirytusowych gorących i t. p., lub też handel hurtowny trunkami opłacie krajowej podlegającymi, wreszcie, czy wykonuje prawo propinacyi, lub koncesyonowany wyszynk słodzonych napojów.

W tych wypadkach powinna strona oznajmić w opisie, gdzie są umieszczone odnośne lokalności przemysłowe, fabryczne i t. p. jakoteż czy i jakie istnieją komunikacje między niemi, a lokalnościami oznaczonymi pod b) i c).

O każdej zmianie jaka zajdzie w szczegółach oznaczonych od a) do f) włącznie, powinna strona zawiadamiać organ poborowy przynajmniej na trzy dni przed dokonaniem zmiany, a jeżeli zmiana nastąpiła bez jej woli i winy, najpóźniej w 24 godzin po zdarzonym wypadku.

Organ poborowy może żądać urządzenia osobnego wchodu do lokalności oznaczonych pod b) i c) w taki sposób, ażeby żaden przedmiot podlegający opłacie, w tajemny sposób nie mógł być tam wprowadzony lub wyprowadzony, może dalej żądać oznaczenia tych lokalności numerami, a zewnątrz odpowiednim napisem lub przerwania komunikacyi z lokalnościami oznaczonymi pod f).

Żądaniom powyższym, o ile w razie sprzeciwienia się strony przez właściwą władzę w mocy utrzymane zostaną, strona obowiązana jest zadość uczynić kosztem własnym w czasie jak najkrótszym, względnie w terminie oznaczonym.

Do producentów i handlarzy hurtownych, odnoszą się powyższe postanowienia tylko o tyle, o ile się trudnią także wyszynkiem lub sprzedają nanapojów konsumentom do bezpośredniego spożycia.

Jeżeli więc producent lub handlarz hurtowny zamierza wykonywać wyszynk, lub drobną sprzedaż wprost z miejsca produkcji, lub ze swego stanowiska przemysłowego, winien przeznaczony do tego ilości napojów złożyć w pewnej odosobnionej i zgłosić się mającej przestrzeni, a drobna sprzedaż i wyszynk może się odbywać tylko z tego lokalu.

Jednak i czynność kontrolująca organu poborowego ma się ograniczać tylko do tego zgłoszonego lokalu i nie może się rozciągać także do reszty przestrzeni miejsca produkcji.

§. 17.

Jeżeli przemysłowcy i inne osoby w §. 12. ust. 1. i 2. wymienione, z wyjątkiem prowadzących swój proceder wewnątrz okręgów akeyzowych miast Lwowa i Krakowa, przy podaniu oznajmienia złożą deklarację, iż w lokalnościach, w których prowadzą proceder ani też w mieszkaniach, składach, piwnicach do nich należących lub wynajętych, większej ilości napojów opłacie podlegających, niż jeden hektoliter przechowywać nie będą, uwolnieni zostaną od składania urzędom poborowym opisów lokalności w ustępach b) c) e) f) poprzedniego paragrafu określonych.

§. 18.

Każda strona do uiszczenia opłat obowiązana, która w dniu 1. Stycznia 1895 posiadać będzie piwa $\frac{1}{4}$ hektolitra lub więcej, zaś palonych płynów spirytusowych, których zawartość alkoholu przepisany alkoholometrem oznaczona być może, dalej rumu, araku, koniaku, likierów tudzież wszelkich innych słodzonych, palonych napojów więcej jak 10 liter (z wyjątkiem okręgów akeyzowych miast Lwowa i Krakowa) obowiązana jest napoje te zgłosić właściwemu organowi poborowemu w dniu 1. Stycznia 1895.

W zgłoszeniu należy szczegółowo zamieścić rodzaj, gatunek i ilość rzeczonych napojów, jako też naczyń, w których się one znajdują.

Od tych zapasów o ile są przeznaczone do bezpośredniego spożycia, opłata powinna być uiszczoną równocześnie ze zgłoszeniem. Przytem należy jednak odliczyć te kwoty, które tytułem krajowej opłaty konsumcyjnej już z mocy ustawy z 20. Marca 1891, *Dzien. ust. kraj. Nr. 35*, uiszczone zostały.

Po 1. Stycznia 1895, powinna każda strona do uiszczenia opłat obowiązana, a zatem także producenci i hurtowni handlarze, o ile się trudnią wyszynkiem, drobną sprzedażą i sprzedażą napojów wprost konsumentom do bezpośredniego spożycia (§. 12. ust. 1. i 2. niniejszego rozporządzenia), zgłaszać pisemnie czy ustnie każdy dalszy przybytek napojów przynajmniej na 12 godzin przed wprowadzeniem do lokalności, na ich przechowywanie przeznaczonych.

Jeżeli strona uiszcza opłatę za zgłoszone napoje, czy to zapasowe, czy po pierwszym dniu zgłoszenia sprowadzone równocześnie z wniesieniem zgłoszenia, otrzyma boletę (czyli kwit), którą należycie przechować winna.

Opłaconych napojów jednak nie można wprzód wprowadzać do lokalności wyżej oznaczonych, dopóki pomieniona boleta znajdować się nie będzie w tych lokalnościach.

Napoje w ten sposób opłacone, są wolne od dalszej kontroli

Organowi poborowemu służy prawo umieszczania na naczyniach z napojami opłaconymi stosownej oznaki.

Konsumenci obowiązani do uiszczenia opłaty według §. 12. ust. 3., powinni nabyte napoje przed ich sprowadzeniem oznajmić właściwemu organowi poborowemu i równocześnie z oznajmieniem uiścić przypadającą opłatę.

§. 19.

Dla strony wnoszącej zgłoszenie oznaczone w §. 18. bez równoczesnego uiszczenia opłaty, wygotuje organ poborowy arkusz zgłoszeń i rewizyi w dwóch egzemplarzach, z których jeden zatrzyma, drugi zaś doręczy stronie, oznaczając na nim dzień doręczenia.

Dalsze zgłoszenia strony interesowanej wpisywać będzie organ poborowy do obydwóch egzemplarzy arkusza zgłoszeń, które tak strona jak i organ poborowy podpiszą.

Na wypadek zatracenia przez stronę swojego egzemplarza arkusza zgłoszeń, lub uszkodzenia go w ten sposób, iż odnośne zapiski odczytać się nie dadzą, egzemplarz znajdujący się w zachowaniu organu poborowego stanowi wyłącznie dowód prawny o stanie napojów opłaconych i nieopłaconych, nim strona otrzyma nowy arkusz.

§. 20.

Przemysłowcy i inne osoby w §. 12. ust. 1. i 2. wymienione, które w kraju z wyjątkiem okręgów akcyzowych miast Lwowa i Krakowa (§. 14.) zajmują się przeróbką spirytuśu na rum, arak, likier, rosolisy, koniaki i inne słodzone napoje gorące tak zwanym domowym sposobem, obowiązani są przed wprowadzeniem ich do lokalności, w których odbywa się wyszynk lub drobna sprzedaż, zgłosić je właściwemu organowi poborowemu w sposób określony w §§. 18. i 19. niniejszego rozporządzenia.

§. 21.

Od napojów umieszczonych w naczyniach nie obejmujących $\frac{1}{2}$ hektolitra jako do bezpośredniej konsumpcyi przeznaczonych, opłata krajowa ma być jednocześnie ze zgłoszeniem właściwemu organowi poborowemu uiszczona.

§. 22.

Napoje przy zgłoszeniu nieopłacone nie mogą być do przeznaczonych na ich przechowywanie lokalności wprzód wprowadzone, dopóki arkusz zgłoszeń z poświadczeniem uskutecznionego zgłoszenia nie będzie się znajdował w oznaczonych lokalnościach.

Organowi poborowemu służy prawo zabezpieczenia naczyń zawierających napoje nieopłacone swoją pieczęcią lub innem urządzeniem tak, aby napoje bez wiedzy organu nie mogły być z nich usunięte. Obowiązkiem zaś strony jest dołożyć wszelkiego starania, aby owe zabezpieczenie nie było naruszone lub uszkodzone i ażeby naczynie w jakikolwiek sposób nie było otwierane.

§. 23.

Jeżeli strona chce napoje nieopłacone lub w myśl poprzedniego paragrafu ubezpieczone

- a) użyć do wyszynku drobnej sprzedaży lub na swoją potrzebę;
- b) przelać do naczyń mających mniej niż $\frac{1}{2}$ hektolitra objętości;
- c) przelać do innych naczyń, obejmujących $\frac{1}{2}$ hektolitra lub więcej;
- d) uwolnić od urządzenia zabezpieczającego względnie zdjąć pieczęć lub inne znaki;
- e) odstąpić komu trzeciemu;
- f) wytransportować za granicę kraju;

g) jeśli w ogóle przedsiębrać zamierza jakąś zmianę z napojami jeszcze nieopłaconemi, do czego zalicza się także rozcieńczenie spirytusu lub sporządzenie rumu, araku, koniaku, essencji ponczowej, likierów i innych słodzonych spirytusowych płynów, — powinna zamierzoną czynność przynajmniej na 12 godzin naprzód oznajmić organowi poborowemu przy przedłożeniu arkusza zgłoszeń i w wypadkach a) i b) uiszczyć organowi poborowemu przypadającą od tych napojów opłatę, w wypadku e) podać na żądanie organu poborowego osobę, której i miejsce gdzie napój ma być odesłany.

Organ poborowy winien na arkuszu zgłoszeń uskutecznić odpowiednią adnotacyę, a w razie uiszczenia opłaty wydać stronie boletę.

Usunięcia urządzeń ubezpieczających dopełnić winien organ poborowy w godzinę po zgłoszeniu lub uiszczeniu przypadającej opłaty, a gdyby tego nie dopełnił, wolno samej stronie czynności tej dokonać.

§. 24.

Napoje w arkuszu zgłoszeń zapisane, mają być odpisane bez zażądania uiszczenia opłaty:

a) jeżeli strona je odstępuje innym do uiszczenia opłaty obowiązany, lub je wysyła za granicę (§. 23, lit. f.) albo zwraca producentowi;

b) jeżeli napoje zostaną przypadkowo zniszczone, a strona najpóźniej w ciągu 6 godzin dostarczy wiarygodnego dowodu, iż to rzeczywiście nastąpiło;

c) jeżeli napój został zepsuty i do użycia dla ludzi niezdatny, i jeżeli go strona w obecności organu poborowego zniszczy, lub za jego wiedzą producentowi odeszle.

VI. Grzywny porządkowe i kary kontrawencyjne.

§. 25.

Wykroczenia przeciw przepisom niniejszego rozporządzenia, a mianowicie:

a) nieprzedłożenie w czasie właściwym opisu lokalności;

b) podanie w opisie lokalności dat i okoliczności z prawdą niezgodnych, lub zaniechanie doniesienia o zaszłych zmianach;

c) niezgłoszenie pierwotnych zapasów lub później wprowadzonych napojów i nieuiszczanie opłaty;

d) zgłoszenie (zameldowanie) mniejszej od rzeczywistej ilości napojów;

e) przechowywanie napojów opłacie podlegających w innych lokalnościach niż wykazuje §. 16. lit. b) i c);

f) przechowywanie napojów w ilości większej niż jeden hektoliter wbrew podanej deklaracji (§. 17.);

g) sprzeciwienie się wejściu organów poborowych i kontrolujących do lokalności w opisie wymienionych, lub z nimi połączonych;

h) naruszenie pieczęci lub innego zamknięcia urzędowego lub oznak urzędowych, jeżeli nie będzie udowodnione, że przypadkowo nastąpiło;

i) niedostarczenie organowi poborowemu żądanych wyjaśnień o napojach opłacie podlegających, a mianowicie sprzeciwienie się przejrzaniu arkusza zgłoszeń i rewizyi;

j) wcześniejsze wprowadzenie lub wyprowadzenie napojów z lokalności w §. 16. wymienionych, niż tego wymagają przepisy niniejszego rozporządzenia, karane będą przez władze polityczne według rozporządzenia ministerjalnego z dnia 30. Września 1857, *Dzien. pr. pań.* Nr. 198, grzywnami od 1 do 100 zł. w. a., lub aresztem od 6 godzin do 14 dni, a w razie ukrócenia dochodów funduszu krajowego, nadto karami kontrawencyjnymi do wysokości 20-krotnej tej kwoty, o którą fundusz krajowy ukrócono, lub na ukrócenie narażono.

VII. Prawa organów poborowych i kontrolujących.

§. 26.

Organa poborowe mają oznaczyć siedzibę urzędową stosownym napisem na zewnątrz uwidocznionym, i są obowiązane zachować godziny urzędowe od 8. z rana do 8. wieczór bez przerwy, zaś w niedzielę i święta od 8. do 10. rano i od 5. do 7. popołudniu.

Organom poborowym i ich zastępcom przysługują następujące prawa:

a) mogą wchodzić do przeznaczonych na przechowanie i sprzedaż napojów lokalów przmysłowych stron do uiszczenia opłat obowiązanych, od godziny 7. rano do godziny 9. wieczór, bez względu, czy odbywa się tam jaka manipulacya z rzeczonymi napojami lub nie, żądać otwarcia takowych, gdyby były zamknięte, jak również okazania zapasu wszelkich napojów;

b) mogą sprawdzać na miejscu opisy lokalności, żądać okazania bolet (kwitów), arkuszów zgłoszeń i rewizyi jakoteż innych poświadczeń, wydanych stronom przez organa poborowe; przeglądać je, zabierać za rewersem i sprawdzać stan napojów opłaconych i nieopłaconych;

c) spisywać, o ile tego uznają potrzebę, protokoły o wyniku czynności powyżej wskazanej, udzielać je stronom do przeczytania, zadyktowania uwag i do podpisania.

W ubikacyach zostających pod opieką prawną ustawy z dnia 28. Października 1862, (*Nr. 88. Dz. ust. pań.*), poszukiwania (rewizye) mogą się odbywać tylko w miarę i wedle przepisów tej ustawy.

Doniesienia o spostrzeżonych przekroczeniach (§. 25.) mają organa poborowe wносить do politycznej Władzy powiatowej.

§. 27.

Zaległe u solidarnych spółek ugodowych lub u pojedynczych przemysłowców kwoty ugodowe, mają być na żądanie Wydziału krajowego przez Władze polityczne w drodze politycznej egzekucji ściągane.

§. 28.

Wydział krajowy może w sprawach odnoszących się do poboru opłat krajowych konsumcyjnych znosić się z c. k. Namiestnictwem o pomoc i interwencję Władz politycznych, mianowicie przy przeprowadzaniu czynności połączonych z zawarciem ugody ze spółkami poborowymi lub przy wydzierżawieniu tego poboru.

Wydziały Rad powiatowych obowiązane będą przychodzić Wydziałowi krajowemu z pomocą, celem przeprowadzenia oznaczonych czynności, skoro ich Wydział krajowy do tego zawezwie.

Zwierzchności gmin mają w razie potrzeby udzielać organom poborowym urzędowej asystencji przy dokonywaniu ich czynności niniejszem rozporządzeniem określonych.

§. 29.

Postanowienia niniejszego rozporządzenia wchodzi w życie z dniem 1. Stycznia 1895.

Lwów, dnia 5. Października 1894.

Nr. 84.

R o z p o r z ą d z e n i e

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem dnia z 26. Października 1894, l. 56.717, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w przedmiocie zezwolenia gminie miasta Bochni na pobór 100% dodatku konsumcyjnego od mięsa i wina w latach 1895, 1896, 1897, 1898 i 1899.

Na mocy §. 86. ust. z dnia 13. Marca 1889, Nr. 24. Dz. ust. i rozp kraj., Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie zezwala gminie miasta Bochni na pobór stuprocentowego (100%) dodatku konsumcyjnego od mięsa i wina w latach 1895, 1896, 1897, 1898 i 1899.

Lwów dnia 26. Października 1894.

Marszałek krajowy:

S a n g u s z k o w. r.

Członek Wydziału krajowego:

Dr. Józef Wereszczyński w. r.

Nr. 85.

R o z p o r z ą d z e n i e

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 30. Października 1894, l. 54.413, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w przedmiocie zezwolenia gminie miasta Buczacza na pobór 100% dodatku konsumcyjnego od mięsa i wina na czas od 1. Stycznia 1895 do końca Grudnia 1899 roku.

Na mocy §. 86. ust. z dnia 13. Marca 1889, Nr. 24. Dz. ust. i rozp. kraj., Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Kra-

kowskiem zezwała za zgodą c. k. Namiestnictwa, gminie miasta Bucacza na dalszy pobór 100% dodatku konsumcyjnego od mięsa i wina na czas od 1. Stycznia 1895 do końca Grudnia 1899 roku.

Lwów, dnia 30. Października 1894.

Marszałek krajowy:

S a n g u s z k o w. r.

Członek Wydziału krajowego:

Dr. Józef Wereszczyński w. r.

